

la contra | ENRIC RAMIONET

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

La història de l'Alex

Encara que les caixes siguin jurídicament entenedores fundacions privades de caràcter assistencial, la condescència amb els deutors no forma part de la seva obra social

No trobaran res d' excepcional en la història d'aquest llagosterec que raneja als quaranta anys, però és precisament per aquesta raó que em penso que té interès. Al capdavant, els girs que ha fet la seva vida són els que ha fet la nostra societat i el traç que ha dibuixat la seva economia personal és el mateix que il·lustra els gràfics depressius que ara branden els economistes quan descriuen, amb erudició, per què no ha passat res del que segons les seves previsions havia de passar. La història de l'Alex Teixidó és, de fet, la història dels darrers anys. M'explica que va crear una petita empresa dedicada a la instal·lació de telecomunicacions en edificis i que, com tothom, va quedar afectat per l'ona expansiva de la crisi immobiliària i empantanegat per una successió desesperant d'impagaments. Només les criatures celestials aconseguen fer front al que es deu sense cobrar el que et deuen i l'Alex, que és absolutament terrenal, va acumular 6.000 euros d'endarreriments en les quotes d'una hipoteca de 80.000 euros concertada amb la Caixa de Terrassa, la que sempre està al teu costat. Encara que les caixes siguin jurídicament entenedores fundacions privades de caràcter assistencial, la condescència amb els deutors no forma part de la seva obra social, i el deute, després de passar pel jutjat, va quedar convertit en 16.000 euros. I com que qui no es pot fer càrrec de la quota mensual de la hipoteca difícilment aconseguirà pagar 16.000 euros, l'Alex es va resignar a un embargament que segons les seves previsions l'havia de deixar sense casa però també sense deutes. Aquesta, però, no és una història amb tranquil·litzador final feliç, i el seu habitatge, que havia estat taxat pels perits enviats per l'entitat bancària en 200.000 euros, després de la subhasta va ser adquirit per la mateixa entitat per una quarta part.

Avui, l'Alex no té casa, viu a lloguer i continua devent, com a mínim, uns altres 50.000 euros, i la Caixa de Terrassa ha augmentat el patrimoni i segueix tenint un

Presentació del pla de suport a joves emprenedors de la Generalitat. / JUDIT FERNÁNDEZ

deutor que molt probablement acabarà pagant. Així van els negocis en les agitats aigües de la nostra economia. No sé si cal descriure l'enorme entusiasme d'aquest llagosterec quan observa que mentre s'esdevenia el seu naufragi, en aquest país s'ha posat a disposició de les entitats bancàries més de 230 mil milions d'euros dels recursos públics sense condicions, o quan se li recorda que, justament, són aquestes entitats i les seves pràctiques els responsables essencials de la climatologia actual. Ja ho veuen: històries d'una barqueta petita en les procel·loses aigües de l'economia i també de pedra petita sota la maquinària inexorable de l'administració. Perquè per l'Alex, el darrer glop amarg s'ha produït quan, seguint la llei d'hisendes locals, l'Ajuntament de la seva

població li ha reclamat 1.220 euros de la plusvàlua que teòricament es va generar amb la venda de la casa, encara que fos en un procés d'embargament. L'Alex oculta la seva desesperació sota una certa perplexitat i una rialla que, malgrat tot, li esclata espontàniament. Sap que la seva és una història corrent, que el seu cas és el de molts, que així són les lleis a aquesta banda de la selva i que malgrat que en els darrers temps hem descobert uns quants pecats capitals i assistit a unes classes d'economia extraordinàriament reveladores, no sembla que hi hagi gaire propòsit d'esmena. I no obstant això, hi ha tanta gent desesperada, tanta indignació latent, tanta distància amb el món de la política, que fa una certa por pensar en qui pot capitalitzar-ho.

Retard

Fa uns dies, viatjant amb uns amics, vaig patir cinc hores de retard en el vol que ens havia de tornar a casa. Després de la primera reacció furibunda, després de la primera voluntat de remoure cels (massa llunyans) i terra (massa propera) per descobrir què havia passat i per anar a reclamar a una oficina inexistente amb un inexistent personal d'atenció a l'usuari, després de la primera i desagradable sorpresa de veure com el vol no s'enlaira a l'hora prevista, saps que t'esperen molts minuts perduts, moltes estones de no saber què fer, molts instants d'avorriment. Hi ha gent per a tot. N'hi ha que deambulen sense un rumb fix: recorren el perímetre de la sala d'espera com si fossin agrimensors. N'hi ha que s'asseuen i miren de dormir, una actitud inútil i poc assenyada: les cervicals se'n ressenten. N'hi ha que compren una ampolla de ginebra a la botiga lliure d'impostos i elaboren un combinat casolà, amb una mica d'aigua tònica. N'hi ha que llegeixen i n'hi ha que fan veure que llegeixen. N'hi ha, també, que expliquen aventures d'altres retards. N'hi ha que es converteixen en els herois de la nit i busquen signatures entre els passatgers per presentar una demanda (inútil) a la companyia aèria. N'hi ha que parlen de les excel·lències de Roma (uns italians) i n'hi ha que lloen les belleses de Barcelona (uns catalans). No s'entenen i acaben la conversa en anglès, que és una de les coses més depriments que hi ha al món. Els responsables de Ryanair no diuen res. Els rumors diuen que l'avió s'ha espantat i que n'esperem un que arriba de Sicília i que, un cop hagi aterrat, ens durà a Girona. De fet, no és que no diguin res. És que no n'hi ha. Després de tot aquest temps, pugem finalment a l'aparell. La gent està tan cansada, tan farta, tan deixada anar, que ningú no piula. La sonsònia és la mateixa de sempre: uns cupons de la sort, uns cigarrets sense fum, uns perfums. Sort que, al final, no fan sonar la corneta del setè de cavalleria per anunciar que han arribat a la destinació abans d'hora. Sort, perquè, si no, hi hauria hagut assassinats. Segur.

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

orMETAL

MILLOR AÏLLAMENT, DURABILITAT I MENOR MANTENIMENT

Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA
972 47 61 27 www.ormetal.es

PUBLICITAT

Stein

SUPEROFERTA ESCOLAR

VINE A VEURE TOTES LES SUPERNOVETATS I ELS SUPERPREUS EN MATERIAL ESCOLAR.

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

PUBLICITAT

CONSTRUCCIONS I PROMOCIONS GIROMUR

VERGES 972 78 00 39
info@feliumoy.com

GRUP Felumoy

SERVEI GLOBAL

PUBLICITAT

l'estiu arriba a...
Bambu Bambu

972 642 333
obert cada dia (inclòs festius)
La Bisbal d'Empordà